

VIZIONARĂ

George Pena

Cu trecerea vremii ne risipim în toate,
fantezia disipării întregește gestul;
își cere zilnic viața, din drepturi amânate,
nu uită să-și ceară, uneori, și restul.

Nu ne-ajunge timpul să privim banalul,
umblă sudoarea-n sfere de sublim;
apa-și are malul, valea-și are dealul,
și-abia ne facem loc, ca să murim.

Tot robotim. Trăim sub năzuinți tari,
avântați departe și cautând un rost;
însuflețiți de sine în neliniștile mari,
viața ne risipește și cere contracost.

Cu trecerea vremii ne risipim în toate,
umblă stăruința-n sfere de sublim;
își cere zilnic viața, din drepturi amânate,
și-abia ne facem loc, ca să murim.